Lietas arhīva Nr. C-0744-22/17
ECLI:LV:ZRT:2022:0223.C73426121.6.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Aizkrauklē 2022. gada 23. februārī

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese Liene Lāzare,
izskatīja rakstveida procesā civillietu vienkāršotajā procedūrā maksātnespējīgās SIA "Bauskas ūdens" prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2021. gada 14. maijā Zemgales rajona tiesā saņemts SIA "Bauskas ūdens" prasības pieteikums pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Prasītāja, pamatojoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 10., 13. pantu, Civillikuma 382., 994., 1402. pantu, 1477. panta otro daļu, 1587. pantu, lūdz:

1) piedzīt no /pers. A/ par labu SIA "Bauskas ūdens" parādu 1623,83 *euro* un tiesāšanās izdevumus;

2) noteikt prasītājai tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos 6 % gadā no piedzītās, bet nesaņemtās pamatparāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Prasības pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

[1.1] Prasītāja nodrošina centralizētā ūdensapgādes un kanalizācijas (t.sk. lietus kanalizācijas) pakalpojuma piegādi Bauskas pilsētā, tai skaitā arī dzīvojamai mājai /adrese/.

[1.2] Pamatojoties uz 2006. gada 2. jūnija mantojuma apliecību un 2018. gada 24. aprīļa mantojuma apliecību, atbildētājam ir reģistrētas īpašumtiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr. /adrese A/, kadastra Nr. /numurs A/(turpmāk arī dzīvokļa īpašums).

[1.3] Ar Zemgales rajona tiesas tiesneses 2021. gada 25. janvāra lēmumu, pamatojoties uz 2021. gada 21. janvāra pirkuma līgumu, atbildētājam īpašumtiesības uz dzīvokļa īpašumu ir izbeigušās 2021. gada 25. janvārī. Līdz ar to atbildētājs ir atzīstams par dzīvokļa īpašuma īpašnieku laika periodā no 2005. gada 7. decembra līdz 2021. gada 25. janvārim.

[1.4] Ievērojot to, ka atbildētājs periodā no 2005. gada 7. decembra līdz 2021. gada 25. janvārim nav veicis maksājumus par dzīvokļa īpašumam piegādātajiem ūdens un kanalizācijas pakalpojumiem, pamatparāda summa ir 1623,83 *euro*.

[2] 2021. gada 30. jūnijā tiesā saņemts atbildētāja paskaidrojums par prasību, kurā norādīts, ka atbildētājs prasību neatzīst (*lietas 31.-35. lapa*).

Paskaidrojumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[2.1] 2006. gada 2. jūnijā izdota mantojuma apliecība (ar vēlākiem papildinājumiem 2018. gada 24. aprīlī), ar kuru atbildētājs stājies mantojuma tiesībās uz visu /pers. B/ atstāto mantojumu, tajā skaitā dzīvokļa īpašumu.

[2.2] Dzīvoklis 2001. gada 16. martā tika atsavināts /pers. C/. /pers. C/, nereģistrējot savas īpašuma tiesības uz dzīvokli zemesgrāmatā, nav rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks. Minētā persona faktiski izmantoja dzīvokļa īpašumu līdz brīdim, kad tas 2021. gadā tika atsavināts /pers. D/. Prasība būtu ceļama pret /pers. C/, nevis atbildētāju.

[2.3] Likums nevar aizsargāt negodprātīgas personas, kuras uz citu rēķina tiek atbrīvotas no saistību izpildes tikai tādēļ, ka ilgstošā laika periodā nav reģistrējušas īpašuma tiesības zemesgrāmatā. Turklāt, cik zināms, visi rēķini par sniegto pakalpojumu tika izrakstīti /pers. C/, nevis tika paziņoti atbildētājam, kas tajā skaitā norāda uz pakalpojuma sniedzēja apšaubāmu tiesisko rīcību atbildētājam neesoša parāda piedziņā, jo faktiski prasītāja ir komercreģistrā reģistrēta sabiedrība ar ierobežotu atbildību, kas faktiski gūst peļņu no tās sniegtajiem pakalpojumiem.

Atbildētājs uzskata, ka konkrētajā gadījumā rēķinu paziņošanas fakts būtu vērtējams no komercdarījumu un patērētāju tiesību aizsardzības viedokļa, jo tagad lūdzot piedzīt parādu par vairāk nekā 15 gadu periodu, prasītājas pienākums ir pierādīt to, ka rēķinus par atbildētājam it kā sniegtajiem pakalpojumiem atbildētājs ir saņēmis (tie atbildētājam ir piegādāti). Tas ir svarīgs apstāklis, jo pret katru rēķinu atbildētājam ir ne tikai tiesība iebilst, bet arī lūgt paskaidrojumu, ņemot vērā, ka atzīstot, ka atbildētājam bija pienākumi pret prasītāju, tad pušu starpā pastāv no Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma izrietošās pilnvarojumam līdzīgās attiecības.

[2.4] Atbildētāja un prasītājas starpā nepastāv nekādi noslēgti tiesiski darījumi, kas uzliktu atbildētājam jebkādus pienākumus pret prasītāju.

Koroborācijas neesamība neierobežo ieguvēja saistību tiesības attiecībā uz nekustamo īpašumu, bet tikai lietu tiesības. Līdz ar to uz ieguvēju gulstas gan pienākums uzturēt un apsaimniekot šo īpašumu, gan arī tiesība to izmantot. Atbildētājs uzskata, ka atbildētājam nav tiesiska pamata atbildēt par citas personas izveidotajām parādu saistībām.

Turklāt atbildētājs uzskata, ka nebūtu pamatoti arī šajā gadījumā uzskatīt, ka gadījumā, ja pret atbildētāju tiktu apmierināta, atbildētājam rastos regresa prasījuma tiesības pret /pers. C/ un atbildētājs varētu celt prasību pret /pers. C/, jo pastāv pietiekas pamats konstatēt tiesiskās attiecības starp /pers. C/ un prasītāju saistībā ar dzīvokli. Pretējā gadījumā šāda rīcība nebūtu taisnīga attiecībā pret atbildētāju, jo atbildētājs nekad nav pretendējis uz dzīvokli, ko apliecina 2018. gada 24. aprīļa mantojuma apliecības papildinājumi, kad zvērināts notārs iekļāva mantojuma apliecībā dzīvokli, kaut arī jau 2005. gadā atbildētājs varēja nostiprināt īpašuma tiesības uz dzīvokli, jo jau tad bija kļuvis par /pers. B/ universālsukcesoru.

[3] 2021. gada 23. augustā tiesā saņemta prasītājas atsauksme par atbildētāja paskaidrojumu par prasību (*lietas 40.-41. lapa*), kurā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[3.1] Atbildētājs ir atzīstams par dzīvokļa īpašnieku laika periodā no 2005. gada 7. decembra līdz 2021. gada 25. janvārim. No atbildētāja paskaidrojumiem izriet, ka atbildētājs kā /pers. B/ saistību pārņēmējs nekad nav atzinis /pers. C/ īpašumtiesības uz minēto dzīvokli, jo, pirmkārt, dzīvoklis ir iekļauts mantojuma atstājējas mantojuma masā, kā rezultātā uz 2006. gada 2. jūnija mantojuma apliecības un 2018. gada 24. aprīļa mantojuma apliecības papildinājumiem zemesgrāmatā tika koroborētas atbildētāja īpašumtiesības uz dzīvokli. Otrkārt, atbildētājs uz 2021. gada 21. janvāra pirkuma līguma pamata dzīvokli ar atsavinājis /pers. D/. No minētā izriet, ka atbilstoši Civillikuma 382. panta, 1477. panta otrās daļas un 994. panta noteikumiem un Dzīvokļa īpašuma likuma 8. panta noteikumiem atbildētājs ir atzīstams par dzīvokļa īpašnieku periodā no 2005. gada

7. decembra līdz 2021. gada 25. janvārim. Pretējā gadījumā jānonāk pie secinājuma, ka atbildētājs pretēji Civillikuma 1. panta noteikumiem ir rīkojies nelabticīgi un atsavinājis strīdus dzīvokli vienlaicīgi divām dažādām personām.

[3.2] Secinājums, ka apsaimniekotājam vai komunālo pakalpojumu sniedzējam ikkatrā gadījumā būtu jānoskaidro patiesais pakalpojumu lietotājs un īpašuma valdītājs nonāktu pretrunā ar Dzīvokļa īpašuma likuma jēgu un mērķi, proti, definēt dzīvokļa īpašuma un dzīvokļa īpašnieka jēdzienus, noteikt dzīvokļu īpašnieku tiesības, pienākumus un atbildību, kā arī reglamentēt namu pārvaldīšanas principus.

[4] 2021. gada 31. augustā saņemti atbildētāja paskaidrojumi par prasītājas atsauksmi par atbildētāja paskaidrojumiem (*lietas 45.-50. lapa*).

Paskaidrojumos par prasītājas atsauksmi norādīts turpmāk minētais.

[4.1] Nevar atzīt par pamatotu prasītājas atsauksmē norādīto uz nekustamā īpašuma nepārtrauktības doktrīnu, jo šajā gadījumā pirms stāšanās mantojuma tiesībās jau pastāvēja tiesisks darījums, ar kuru nekustamais īpašums tika atsavināts trešajai personai. Tādējādi minētais apstāklis varētu tikt atzīts par pamatotu tikai gadījumā, ja ar /pers. C/ nebūtu noslēgts tiesisks darījums par nekustamā īpašuma /adrese A/, atsavināšanu pirms /pers. B/ nāves.

[4.2] Prasītāja ilgtermiņā, kā pati norāda – no 2005. gada 7. decembra līdz 2021. gada 25. janvārim, neveica nekādas darbības, lai rastu situācijas risinājumu, noskaidrot faktiskos apstākļus.

Ņemot vērā, ka atbildētājs bija koroborējis īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu pēc tam, kad prasītājas darbiniece, nejauši satiekot atbildētāju uz ielas, norādīja, ka pastāv parāds, atbildētājs šo situāciju ar /pers. C/ mēģināja atrisināt ārpustiesas kārtībā, piedāvājot gan koroborēt viņa īpašuma tiesības zemesgrāmatā, gan aicināja norēķināties par viņam sniegto komunālo pakalpojumu. Rīcība no /pers. C/ puses nesekoja, tāpēc atbildētājs cēla pret /pers. C/ un viņa ģimenes locekļiem prasību tiesā par izlikšanu no nekustamā īpašuma. Lai arī tiesvedība minētajā civillietā tika izbeigta sakarā ar atbildētāja atteikšanos no prasības, jo /pers. C/ atbrīvoja nekustamo īpašumu labprātīgi, atbildētājs uzskata, ka minētais apsvērums būtu vērtējams pierādījums, jo satur ziņas par faktiem (Civilprocesa likuma 104. pants).

[4.3] Lietā nav pierādījumu tam, ka par iespējamās pastāvošās saistības apmēru atbildētājs būtu informēts, tāpat kā par parāda periodu, lai varētu izsecināt par iespējamā noilguma iestāšanos.

[5] 2021. gada 26. novembrī tiesā saņemts atbildētāja lūgums par papildu pierādījumu pievienošanu un papildu paskaidrojumi (*lietas 73.-74. lapa*), kuros norādīts turpmāk minētais.

[5.1] Savā atsauksmē uz prasītājs atsauksmi par atbildētāja paskaidrojumiem atbildētājs bija norādījis, ka /pers. C/ civillietas Nr. C73427618 iztiesāšanā norādījis uz to, ka viņa faktiskajā valdījumā un lietošanā atrodas dzīvoklis kopš 2001. gada.

Bauska ir salīdzinoši maza pilsēta, kur cilvēki vismaz figurāli zina viens otru. Atbildētājam esot atvaļinājumā mājās (atbildētājs strādā Vācijā) 2020. gada decembrī, 2021. gada janvārī, viņu uz ielas satika prasītājas darbiniece, kura norādīja, ka atbildētājam pret prasītāju esot parāds, kurš ir jāsedz, kam, protams, atbildētājs iebilda, ņemot vērā tajā skaitā šajā lietā norādīto pozīciju. Pēc šis satikšanās atbildētājs devās uz prasītājs klientu pieņemšanas centu, kur viņam tika izsniegts 2021. gada 6. janvāra rēķins Nr. /numurs/ par 2020. gada decembrī sniegtajiem pakalpojumiem. Rēķinā kā pakalpojuma saņēmējs un maksātājs ir norādīts /pers. C/.

SIA /nosaukums/kura atbildētājam bija nosūtījusi 2021. gada 10. februāra paziņojumu Nr. V21-62 par saistību izpildi pēc rēķina Nr./numurs/, tātad rēķina, kurš bija izrakstīts pavisam citai personai, norādīja, ka atbildētāja parāds ir 2304,95 *euro*, līgumiskie (kaut arī nekādu līgumu ar prasītāju atbildētājs nav slēdzis) procenti 230,50 *euro*, kā arī 7 *euro* piedziņas izdevumi. Uz šo paziņojumu tika sniegta atbilde, kurā norādīts, ka parāds nav prasāms no atbildētāja.

Tāpat SIA /nosaukums/ atbildētājam nosūtīja 2021. gada 8. maija paziņojumu Nr. V21-62, kurā norādīts, ka atbildētāja parāds saskaņā ar rēķinu Nr. /numurs/, kas izrakstīts 2021. gada 4. februārī, ir 1623,83 *euro*, līgumiskie procenti 162,38 *euro* un piedziņas izdevumi 7 *euro*.

Atbildētājs norāda, ka ne viņš vai kāda cita persona atbildētāja uzdevumā nav veikusi nekādu samaksu par SIA "Bauskas ūdens" atbildētājam sniegtajiem pakalpojumiem. Tāpēc nav saprotams, kādā veidā parāda summa ir izveidojusies, un kāpēc ir šāda starpība starp 2021. gada februārī un maijā sūtītajiem parāda samaksas paziņojumiem.

[5.2] Atbildētājs uzskata, ka minētie apsvērumi papildus norāda uz to, ka celtā prasība ir nepamatot, jo rodas sajūta, ka pati prasītāja nezina, cik, kurš un kā ir viņai parādā, kas norāda uz izpratnes trūkumu šajā sabiedrībā.

[6] 2021. gada 2. decembrī tiesā saņemti prasītājas papildu paskaidrojumi (*lietas 85. lapa*), kuros norādīts turpmāk minētais.

[6.1] Ar zemesgrāmatas apliecību pierādīts, ka atbildētājs ir bijis dzīvokļa īpašuma īpašnieks un tādējādi bijis atbildīgs par izveidojušos situāciju un viņam ir pienākums norēķināties par dzīvoklī saņemtajiem pakalpojumiem. Tas, ka reāli dzīvoklī dzīvojušas citas personas ar vai bez likumīga pamatojuma, ir paša atbildētāja atbildība un viņa civiltiesiskās attiecības ar šīm personām. Tādējādi, pat ja kādu brīdi citas personas ir apmaksājušas kādu daļu no saņemtajiem pakalpojumiem un viņām pat iespējams ir bijuši izrakstīti rēķini par atbildētāja īpašumā saņemtajiem pakalpojumiem, nemaina lietas būtību, jo dubultā samaksa par vienu pakalpojumu nav saņemta un rēķini dubultā par vienu pakalpojumu nav izrakstīti. Tāpat līgumi ar citām personām par pakalpojumu saņemšanu dzīvoklī nav slēgti.

[6.2] Prasītāja pilnībā noraida atbildētāja pārmetumus, ka prasītāja nav veikusi savus pienākumus, jo atbildētājs nav izpildījis savu pienākumu un prasītāju atbilstoši informējis. Prasītājai nav likumīgu un finansiālu iespēju veikt dzīvokļu īpašnieku un to maiņas monitoringu, jo šādas izmaksas nav iekļaujamas sabiedrisko ūdenssaimniecības pakalpojumu tarifā, bet ziņas par pakalpojuma lietotājiem un īpašniekiem tiek saņemtas no pakalpojuma lietotājiem, kuri iesniedz informāciju prasītājai. Tādējādi, tikai pieaugot konkrētiem dzīvokļu parādiem un speciāli pieprasot (par samaksu) vai komunikācijā ar klientu iegūstot informāciju par faktiskajiem dzīvokļu īpašniekiem un skaitītāju rādījumiem, var sākt parādu piedziņas procesus.

[6.3] Prasītāja papildus paskaidro, ka ar 2021. gada jūliju visiem klientiem tiek izrakstīti rēķini par iepriekšējā mēnesī saņemtajiem pakalpojumiem. Tiem klientiem, kuri kaut kādu iemeslu pēc nepaziņo skaitītāju rādījumus, rēķinus izrakstot par pakalpojuma apjomu atbilstošo spēkā esošai likumdošanai šādiem gadījumiem. Prasītāja norāda, ka iepriekš bija norēķinu grāmatiņas un atbilstoši vēsturiski izveidotai praksei prasītāja labticīgi uzskatīja, ka patērētājiem ar skaitītājiem, ja nav veikti maksājumi, tad nav bijis arī patēriņš. Tādējādi varēja un veidojās situācijas, ka pēc kāda laika fiksētie maksājumi uzrādīja lielu pēdējā mēneša patēriņu, jo beidzot tika nofiksēti skaitītāja rādījumi. Atsevišķos gadījumos laika posmā līdz 2021. gada jūlijam, kad kaut kādu iemeslu pēc bija fiksēti skaitītāja rādījumi, bet netika veikts norēķins, tika izrakstīti rēķini par sniegto pakalpojuma apjomu atbilstoši saņemtajai informācijai.

[6.4] Aptaujājot prasītājas klientu daļas darbiniekus, nav saņemts apstiprinājums par jebkādām tikšanās reizēm un sarunām uz ielas. Tādējādi uzskatāms, ka tas neatbilst patiesībai. Savukārt rēķini izrakstīti, kad saņemti faktiskie skaitītāju rādījumi un piedziņas procesi uzsākti, precizējot iegūto informāciju pēc tam, kad noskaidrots faktiskais dzīvokļa īpašnieks.

[6.5] Attiecībā par rēķiniem prasītāja norāda, ka prasībā ir iesniegts konkrēts rēķins un summa par saņemtajiem pakalpojumiem uz atbildētāja vārda. Tiesā nav prasīta pieminētā rēķina par 2304,95 *euro* apmaksu no atbildētāja, tādēļ prasītāja uzskata, ka šī rēķina pieminēšana tiesvedībā ir bezjēdzīga. Atbildētājs nav informējis prasītāju par darījumiem ar dzīvokli vai piedāvājis citādu norēķinu kārtību. Rēķins par pakalpojumiem precizēts, pielietojot normas aprēķinu vienam cilvēkam, jo skaitītājiem ir beigušies verifikācijas termiņi. Rēķins par summu 2304,95 *euro* bija izrakstīts atbilstoši uzstādīto skaitītāju rādījumiem.

[6.6] Iepazīstoties ar 2021. gada 26. novembrī iesniegtajiem dokumentiem, prasītāja secina un norāda, ka ir saņemti jauni tiesiski pierādījumi faktam, ka dzīvoklī ir dzīvojuši un ūdenssaimniecības pakalpojumus saņēmuši trīs cilvēki. Iepriekš šāda informācija prasītājai oficiāli nebija zināma. Tādējādi faktiski pastāv apstākļi, ka būtu jāmaina pakalpojumu apjoms, pēc kura aprēķināta piedzenamā summa.

[7] Ar Zemgales rajona tiesas 2022. gada 4. janvāra lēmumu saskaņā ar Civilprocesa likuma 188. pantu civillietā atsākta lietas izskatīšana pēc būtības un nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā 2022. gada 2. februārī (*lietas 90.-91.lapa*).

[8] 2022. gada 18. janvārī tiesā saņemts detalizēts parāda aprēķins un papildu paskaidrojumi par aprēķinu (*lietas 94.-96. lapa*). Prasītāja norādījusi, ka saistību izbeigšanās datums ir 2021. gada 20. janvāris un no šī datuma uzsākts norēķins ar jauno dzīvokļa īpašnieku.

Norādīts, ka kopējais dzīvoklī dzīvojošo personu skaits – trīs personas (atbilstoši lietā esošajiem paskaidrojumiem par /pers. A/ prasību civillietā Nr. 73427618 – prasība par izlikšanu no dzīvojamās platības).

Norādīts, ka parāds 1623,83 *euro* aprēķināts par visu parāda periodu pēc normas vienam cilvēkam, jo prasītājas rīcībā nebija informācijas par dzīvoklī dzīvojošo skaitu.

Izvērtējot izveidojušos situāciju un ņemot vērā prasītājas grāmatvedībā ievadītos datus par parāda apjomu, prasītāja lūdz tiesu piedzīt parāda daļu 1623,83 *euro* apmērā.

[9] 2022. gada 24. janvārī tiesā saņemta atsauksme uz prasītājas iesniegto aprēķinu (*lietas 99.-100. lapa*).

Motīvu daļa

[10] Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

[11] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190. panta otro daļu tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā, bet atbilstoši Civilprocesa likuma 8. panta pirmajai daļai tiesa noskaidro lietas apstākļus, pārbaudot pierādījumus, kuri iegūti likumā noteiktajā kārtībā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 93. panta pirmajai daļai katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

[12] Civillikuma 994. pants paredz, ka par nekustamā īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemes grāmatās.

Saskaņā ar Civillikuma 864. pantu visas uz lietu gulošās nastas un apgrūtinājumi jānes lietas īpašniekam.

Dzīvokļa īpašuma likuma 8. panta pirmā daļa noteic, ka dzīvokļa īpašnieks ir persona, kas ieguvusi dzīvokļa īpašumu un īpašuma tiesības nostiprinājusi zemesgrāmatā.

[13] No zemesgrāmatas nodalījuma noraksta redzams, ka ar zemesgrāmatu tiesneses 2018. gada 11. maija lēmumu, pamatojoties uz 2006. gada 2. jūnija mantojuma apliecību (par tiesībām uz mantojumu pēc likuma), 2018. gada 24. aprīļa mantojuma apliecību (papildinājumi aktā par tiesībām uz mantojumu pēc likuma) atbildētājam no 2018. gada 11. maija līdz 2021. gada 25. janvārim piederēja nekustamais īpašums /adrese A/, Bauskas novadā (*lietas 7. lapa*).

Mantojuma pieņemšanai ir atpakaļejošs spēks uz mantojuma atklāšanās momentu: pieņemtais mantojums tiek atzīts par mantiniekiem piederošu no mantojuma atklāšanās laika (mantinieks mantojumu pieņem, mantojums pāriet viņa īpašumā jau ar mantojuma atstājēja nāvi) (*sk.: Senāta Civillietu departamenta 2016. gada 29. februāra spriedumu lietā Nr. SKC-0048/16*). Tādējādi tiesa atzīst, ka līdz ar mantojuma pieņemšanu atbildētājs atbilstoši Civillikuma 701. pantam ir pārņēmis mantojuma atstājēja tiesības un saistības no mantojuma atklāšanās laika.

Tiesa atzīst par nepamatotiem atbildētāja iebildumus pret to, ka viņš ir pārņēmis mantojuma atstājēja tiesības un saistības ar mantojuma atstājēja nāvi starp mantojuma atstājēju un /pers. C/ noslēgtā pirkuma līguma dēļ. Atbildētājs pats brīvprātīgi reģistrēja savas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu zemesgrāmatā, tādējādi uzņemoties uz sevi arī visas ar dzīvokļa īpašumu saistītās maksājumu saistības, tajā skaitā arī pienākumu norēķināties ar prasītāju par tās sniegtajiem ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumiem.

[13.1] Saskaņā ar 2022. gada 18. janvāra parāda aprēķinu prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja parādu par ūdens un kanalizācijas pakalpojumiem par laika periodu no 2018. gada 20. janvāra līdz 2021. gada 20. janvārim 1623,83 *euro*. Šī summa ir daļa no kopējā parāda apjoma 2367,31 *euro*. Ņemot vērā, ka sākotnēji, nezinot dzīvokļa īpašumā dzīvojošo personu skaitu (kas tika uzzināts šīs tiesvedības laikā no paša atbildētāja sniegtās informācijas), prasītāja bija cēlusi prasību par 1623,83 *euro* piedziņu, lai vienkāršotu tiesvedības procesu, prasītāja nav palielinājusi prasības summu.

Tiesa nepiekrīt atbildētāja 2022. gada 24. janvāra atsauksmē (*lietas 99.-100. lapa*) norādītajam, ka lietas izskatīšana pēc būtības bija pabeigta un prasītājai 2022. gada 18. janvārī vairs nebija tiesību grozīt parāda aprēķinu. Ņemot vērā, ka parāda aprēķina grozīšanas rezultātā prasības summa nav tikusi palielināta, turklāt atbildētājs pēc būtības aprēķinu nemaz neapstrīd, tiesa uzskata, ka prasītājai 2022. gada 18. janvārī bija tiesības grozīt parāda aprēķina periodu – lietas izskatīšana pēc būtības tobrīd bija atjaunota un šajā periodā prasītājai bija tiesības cita starpā arī grozīt prasības summu.

Vienlaikus tiesa piekrīt atbildētājam, ka prasītājas tiesā iesniegtā informācija liecina, ka pašai prasītājai ir problēmas ar savas lietvedības organizēšanu, tomēr tas nav pamats, lai atbrīvotu personas no pienākuma apmaksāt viņu īpašumos prasītājas sniegtos ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumus.

[13.2] Lietā nav strīda, ka prasītāja nodrošina centralizētās ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojuma piegādi dzīvojamai mājai /adrese/. Nav celti iebildumi par to, ka pakalpojums nebūtu piegādāts vai arī par aprēķina un tajā lietoto metožu un formulu pareizību.

[13.3] Lietā ir strīds par atbildētāja pienākumu apmaksāt prasītājas 2021. gada 4. februāra rēķinu Nr. 7920-2101 par ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumiem 1623,83 *euro* apmērā, jo atbildētāja ieskatā, tā kā viņš ilgstoši neapstiprinājās mantojuma tiesībās un dzīvokļa īpašumu lietoja cita persona, prasība būtu ceļama nevis pret atbildētāju, bet gan šo citu personu. Tāpat atbildētājs norāda, ka starp viņu un prasītāju nav ticis noslēgts līgums par ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumiem.

[13.4] Saskaņā ar Civillikuma 1402. pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta 3. punktā noteikts dzīvokļa īpašnieka pienākums norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana).

No minētās tiesību normas izriet, ka atbildētājam kā dzīvokļa īpašniekam (nevis dzīvokļa īpašuma lietotājam) ir saistošs Dzīvokļa īpašuma likumā noteiktais pienākums norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, savukārt prasītājai ir tiesības prasīt no atbildētāja maksu par sniegtajiem pakalpojumiem. Dzīvokļa īpašnieka tiesiskās vai faktiskās attiecības ar personām, kurām dzīvokļa īpašnieks ļauj lietot savu dzīvokļa īpašumu, neattiecas uz prasītāju kā pakalpojumu sniedzēju.

Dzīvokļa īpašuma īpašniekam Dzīvokļa īpašuma likums uzliek par pienākumu norēķināties par dzīvokļa īpašumā saņemtajiem pakalpojumiem un tālāk īpašnieks var vērsties ar prasību par zaudējumu piedziņu pret personām, kuras ir lietojušas viņa īpašumu. Pretēja Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta 3. punkta interpretācija (uzliekot par pienākumu komunālo pakalpojumu sniedzējiem katrā atsevišķā gadījumā noskaidrot dzīvokļu īpašumu reālos lietotājus) radītu nesamērīgu slogu komunālo pakalpojumu sniedzējiem.

Kā izriet no lietas materiāliem, prasītāja ir izpildījusi savu pienākumu sniegt ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumus dzīvokļa īpašumam.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētājam kā dzīvokļa Nr. /numurs/, /adrese/, īpašniekam ir pienākums norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem

par laika periodu no 2018. gada 20. janvāra līdz 2021. gada 20. janvārim – tas ir, par visu periodu, par kuru ir tikusi celta prasība.

Atbildētājam bija iespēja nereģistrēt zemesgrāmatā savas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu, ja viņš nevēlējās apmaksāt dzīvokļa īpašumā saņemtos pakalpojumus. Izvēloties reģistrēt savas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu zemesgrāmatā, atbildētājs ir uzņēmies arī pienākumu norēķināties ar prasītāju par viņam piederošajā dzīvokļa īpašumā sniegtajiem pakalpojumiem, kuru saņemšanas fakts un apmērs šajā tiesvedībā nav ticis apstrīdēts.

[14] Saskaņā ar Civillikuma 1765. pantu, Civilprocesa likuma 195. pantu prasītājai nosakāmas tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos 6 % (sešus procentus) gadā no visas piedzītās summas par laika periodu līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), nepārsniedzot tā apmēru.

[15] Atbilstoši Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punktam, 39. panta pirmās daļas 5. punktam, 42. panta pirmajai daļai no atbildētāja par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva 243,57 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,47 *euro.*

[16] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 190., 193., 194., 195., 204.[1], 250.[26] pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt prasību pilnīgi.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Bauskas ūdens", reģistrācijas Nr. 43603011586, parādu 1623,83 EUR (viens tūkstotis seši simti divdesmit trīs *euro* un 83 centi) par laika periodu no 2018. gada 20. janvāra līdz 2021. gada 20. janvārim, valsts nodevu 243,57 EUR (divi simti četrdesmit trīs *euro* un 57 centi), un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 EUR (pieci *euro* un 47 centi), pavisam kopā 1872,87 EUR (viens tūkstotis astoņi simti septiņdesmit divi *euro* un 87 centi).

Samaksa veicama SIA "Bauskas ūdens", reģistrācijas Nr. 43603011586, norēķinu kontā Nr. LV34HABA0001402040425, "Swedbank" AS.

Noteikt SIA "Bauskas ūdens", reģistrācijas Nr. 43603011586, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 % (sešus procentus) gadā no visas piedzītās summas – 1872,87 *euro*, nepārsniedzot tās apmēru.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas – 2022. gada 23. februāra, Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajos gadījumos, iesniedzot apelācijas sūdzību Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese L. Lāzare

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu